Les verges trobades

Autor:
Data de publicació: 18-08-2018

La moreneta és del segle XII, és per tant la 1ª de les verges trobades , seguint-la la de Núria i no oblidem la mare de déu negre de la Mercé, que jo defenso que portava l'espelma de la presentació al temple (tradició jueva al presentar les verges al temple), com les seves derivades que va portar a Bonaria-Cagliari el mercedari fra catalano: La Mare de deu de Bonaire-Buenos Ayres, la Candelària que va convertir el guanches des de l'aire, i totes les que porten una espelma a la mà (de Sudamèrica o de Castella)

El 8 de setembre l'ha consagrat l'església catòlica a la Nativitat de la Mare de Déu, és el dia en què es compleixen nou mesos de la Immaculada Concepció (8 de desembre.) que els borbons van instaurar com a patrona d'Espanya després de intentar fer-ho amb la del Pilar que va substituir a la patrona dels Àustries que era la Verge de Montserrat.

Molts santuaris marians de tot el món celebren la seva festa el 8 de setembre, data que el papa Alexandre III ja havia establert aquest mateix dia, però del 1161, per a "Sta. Maria de Annúria" en el seu Domus Hospitalis dels pirineus. La majoria són aquells que basen la seva història en la tradició de que la imatge que es venera ha estat trobada per casualitat per un animal o per un pastor. El fet de ser trobades pressuposa que s'havien perdut o havien estat amagades. Pretext sobre un fet real, molt freqüent a l'Edat Mitjana a la península ibèrica, per tal protegir les imatges de la dominació musulmana.

La moreneta

La moreneta és del segle XII, és per tant la 1ª de les verges trobades, seguint-la la Verge de Núria (segle XII) i no oblidem la mare de déu negre de la Mercé (1320), que jo defenso que portava l'espelma de la presentació al temple (tradició jueva al presentar les verges al temple), com les seves derivades que va portar a Bonaria-Cagliari el mercedari fra catalano: La Mare de deu de Bonaire-Buenos Ayres (1320), la Candelària (1350)que va convertir els guanches batejant-los des de l'aire, 100 anys abans de l'arribada de Bethencourt, i totes les que porten una espelma a la mà (de Sudamèrica o de Castella)

Les maredédéus trobades amb més cartell a Castella són:

.-La Virgen de Covadonga (segle XVI !!! ja poden anar dient que el Principat d'Astùries és més antic que el nostre), patrona d'Astúries, el santuari se situa en una cova en els Pics d'Europa.

.-La Virgen de la Peña de Francia (1434!!!), patrona de Castella i Lleó i de Ciutat Rodrigo (Salamanca), la imatge es troba en un santuari a la Penya de França (1.727 m), al municipi salmantí de del Cabaco.

.-La Virgen de Guadalupe és la tercera (segle XVI !!! imatge del segle XV com la del Pilar.. a qui pretenen enganyar sobre els orígens de la devoció!), reposa en el santuari de Guadalupe (Càceres) gòtic del segle XIV. La Verge de Guadalupe també va "emigrar" a Amèrica i té el seu santuari americà a Mèxic D.F. Allà és denominada com a reina de Mèxic i emperadriu d'Amèrica.

Celebracions
Les tres celebren el seu dia el 8 de setembre juntament amb altres de devoció més local com la Verge de l'Alzina a Ponferrada, la Virgen de la Victòria a Màlaga, la Verge de Regla a Chipiona (Cadis), la Verge de Núria a Queralbs (Girona) o la Verge de la Vega a Salamanca ia Haro (la Rioja).Hi ha però algunes altres maredédéus trobades que per

qüestions tradicionals tenen el seu propi dia: la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya (27 d'abril), la Verge d'Aránzazu, patrona de Guipúscoa (9 de setembre), Mare de Déu de la Candelera, patrona de Canàries (2 de febrer) o la Ben Apareguda, patrona de Cantàbria (15 de setembre).

Moltes d'aquestes imatges de la Mare de Déu tenen la cara negra. Segons explica Adrian L. Ibáñez en la seva obra Misteris de les verges populars podria ser degut a "l'adopció per part del culte popular cristià en els seus primers segles d'elements iconogràfics i atributs d'antigues deïtats femenines de la fertilitat, els rostres es realitzaven en ivori (element que en oxidar es torna d'un color negrós). En altres casos el fum de les espelmes acabava cremant les cares.

El culte a aquestes verges negres estava estès per l'Imperi Romà tardà. A causa d'això poden trobar-se exemples d'aquestes verges per tota Europa. La veneració a les verges negres té també nombrosos exemples a Amèrica impulsada per la conquesta espanyola. Allà les verges negres del Vell Món sorgides del sincretisme religiós cristià-pagà travessarien en alguns casos una identificació amb deïtats femenines ameríndies o africanes com Pachamama o Yemayá ".